

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער מאלער מיטן שפיגל

פאקיסט איז געווען אינגאנצן שווארץ. נאכן אויסשמיין, האט די פאקיסט אויסגעקוקט אזוי ווי א ליכטיגע שפיגל, וואס מען האט זיך געקענט דארטן זעהן זיך אליין פונקט אזוי ווי אין א שפיגל, און ער איז געגאנגען און געהאנגען א פארהאנג צווישן זיין טייל און דעם צווייטן טייל מען זאל נישט זעהן פון איינעם צום צווייטן.

ס'איז געקומען דער טאג וואס דער קעניג האט זי אוועקגעשטעלט און דער קעניג איז געגאנגען זעהן זייער ארבעט וואס זיי האבן געמאכט אין די טעג, און ער האט געזעהן די טייל פונעם ערשטן וואס איז געווען הערליך שיינ געמאלן מיט וואונדערליכע שיינע בילדער, פויגלעך וכו'... אויסגעשטעלט אויף א וואונדערליכע וועג.

און ביי דעם צווייטן טייל איז געווען געהאנגען א פארהאנג, און טונקל אונטער דעם, אז מען קען גארנישט זעהן, איז אויפגעשטאנען דער צווייטער און האט אויפגעמאכט דעם פארהאנג און די זון האט אריינגעשיינט און אלע שיינע בילדער האבן זיך אפגעשפיגלט אין זיין וואנט וועגן דעם פאקיסט וואס האט געגלאנצט ווי א שפיגל, דעריבער האט מען געקענט זעהן אויפ'ן וואנט די שיינע פויגלעך וואס זענען געווען געמאלן ביי די אנדער בילד און אלע וואונדערליכע בילדער, אלעס האט מען געזעהן ביי זיין בילד, וואס דער קעניג האט געזעהן ביי די בילד פונעם ערשטן, האט ער אויך געזעהן ביים צווייטן.

צו דערצו האט מען אויך געזעהן אלע שיינע פליס און קרידענצן (מעבל) וואס דער קעניג האט אריינגענומען אין פאלאץ, די אלע זאכן האט מען אויך געזעהן ביים צווייטן טייל, און וואס דער קעניג וועט וועלן אמאל אריינברענגען אין פאלאץ אלעס וועט מען קענען זעהן אין די צווייטע טייל, און די זאך האט זייער געפאלן פארן קעניג וכו'.

דאס אלעס האב איך אליין געהערט פון רבינ'ס הייליג מויל.
 (חיי מוהר"ן צ"ח)

ס'איז געווען אמאל א קעניג וואס האט זיך געבויעט א פאלאץ, און ער האט גערופן פאר צוויי מענטשן און זיי באפוילן זיי זאלן אויסמאלן זיין פאלאץ. ער האט צוטיילט די פאלאץ אויף האלב, העלפט האט ער געהייסן פאר איינעם צו מאלן, און די צווייטע טייל פאר'ן צווייטן, און ער האט זיי אוועקגעשטעלט א צייט וואס ביז די צייט דארפן זיי דאס שיינ אויסמאלן, און די צוויי מענטשן זענען געגאנגען.

דער ערשטער האט אסאך געארבעט און געפלאגט, ער איז גלייך געגאנגען לערנען זייער גוט די פאך פון מאלן און אויסשטעלן שיינע בילדער, ביז ער האט אויסגעמאלן זיין טייל מיט זייער א שיינע און וואונדערליכע בילד. ער האט דארט געמאלן חיות און פויגל און נאך זייער וואונדערליכע בילדער.

דער צווייטער האט זיך גארנישט געמאכט צו טאן פון וואס דער קעניג האט באפוילן און האט די גאנצע צייט גארנישט געטון, אבער ווען עס האט זיך דערנענטערט די צייט וואס ביז דעמאלטס האט מען געדארפט פארענדיגן די ארבעט, איז דער ערשטער שוין געווען פארטיג מיט זיין פאכמאנישע ארבעט און האט צוגעשטעלט א הערליכע שיינע בילד.

אבער דער צווייטער האט אנגעהויבן צו קוקן אויף זיך אליין, וואס איז מיט אים אז ער האט אנגעוואויבן די צייט פוקט און ליידיג און האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט צו וואס דער קעניג האט באפוילן?! און ער האט אנגעהויבן צו טראכטן מחשבות וואס צו טאן, ווייל אין די ביסל טעג וואס איז אים געבליבן ביז די צייט וואס ער דארף צושטעלן די בילד קען מען נישט אגאנאן אויף צו לערנען גוט די פאך און אויך צו מאלן די גאנצע בילד שיינ, ווייל מען האט שוין געהאלטן ממש נאנט צו דער צייט וואס מען האט אפגעוועדט.

האט ער זיך מיטש געווען און איז געגאנגען און אויסגעלייגט אויף זיין גאנצע טייל א סארט שמיראכץ וואס מען רופט עס פאקיסט (א סארט פארב), און די

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ה' - פּוֹן דְּעַר בֶּן מֶלֶךְ וּוּאָס אִיז פּוֹן אַבְנֵים טוֹבוֹת

האַבִּין זײ גיפּוֹנען. נאָך אַ באַהאַלטינעם צדיק. און זײ האַבִּין אים גיזאַגט. אז ער זאל גיבִּין דעם מֶלֶךְ אַ זון. האט ער גיזאַגט. ער וויסט גאַר נישט. האַבִּין זײ ווידער מוֹדִיע גיּווען דעם מֶלֶךְ.

האַט דער מֶלֶךְ דעם צדיק אויף אזוי גיזאַגט: דו וויסט דוּך אז די יהודים זענען בײ מיר אין דער האַנט. וכו' פּנ"ל. האט אים דער חכם (דײינו דער צדיק) גיזאַגט. וועסטו אָבער קענען טון וואס איך וועל דיר הייסן. האט דער מֶלֶךְ גיזאַגט יוא.

האַט דער חכם צו אים גיזאַגט: איך באַדאַרף אז דו זאַלסט ברענגען אַלירליי אַבְנֵים טוֹבוֹת (פּלומר דומיט וואַרג) וואַרין אײטליכער אָבן טוב האט אין זיך אײן אַנדערע סגולה. און בײ די מלכים איז פאר האַנדן אַ ספּר וואס דאַרט איז פאַרשריבן אַלירליי אַבְנֵים טוֹבוֹת.

האַט דער מֶלֶךְ גיזאַגט. איך וועל אויס ברענגען. מיין האַלבע מלוכה. אַבִּי איך זאל האַבן אַ זון און איז גיגאַנגען. און האט אים גיבראַכט אַלירליי אַבְנֵים טוֹבוֹת.

האַט דער חכם זײ גינומען. און האט זײ צו קלאַפּט. און האט גינומען אַ בעקער וויין. און האט זײ אַריין גישיט אין דעם וויין. און ער האט גיגעבן אַ האַלבן בעקער וויין דעם מֶלֶךְ טרינקען. און די אַנדערע העלפּט. דער מלכה.

און האט צו זײ גיזאַגט. אז זײ וועלן האַבן אַ זון. וואס ער וועט זײן דוּך פון אַבְנֵים טוֹבוֹת און ער וועט אין זיך האַבן אַלע סגולות פון אַלע אַבְנֵים טוֹבוֹת. און איז אַהיים גיגאַנגען.

האַט די מלכה גיהאט אַ זון. איז גינוארין אַ גרויסע שמחה אויף דעם מֶלֶךְ. נאָר דער זון איז נישט גיּווען פון אַבְנֵים טוֹבוֹת.

אז דער זון איז אַלט גיּווען פיר יאר. איז ער גיּווען אַ גרויסער פאַרשױן און אַ גרויסער חכם אין אַלע חקמות. און האט גיקענט אַלע לשונות. זענען גיפאַרין מלכים אים זעהן.

און די בת מלכה האט גיזעהן אז זי איז שױן נישט אזוי חשוב. האט זי זיך אין אים מקנא גיּווען. נאָר דאס איז איר נחמה גיּווען באַשׂר דער צדיק האט גיזאַגט. אז דער זון וועט זײן גאַר פון אַבְנֵים טוֹבוֹת. גוט איז כאַטשע וואס ער איז נישט פון אַבְנֵים טוֹבוֹת.

אַמאַל איז גיּווען אַ מֶלֶךְ. דער מֶלֶךְ האט קיין קינדער נישט גיהאט. איז ער גיגאַנגען און האט זיך גיפאַרעט מיט דאַקטוירים. פּדִי זיין מלוכה זאל נישט פאַר פּרעמד ווערין. זײ האַבִּין אים אָבער נישט גיהאַלפּן.

האַט ער גוזר גיּווען אויף יודן אז זײ זאַלן פאַר אים מתפלל זיין. אז ער זאל האַבִּין קינדער. האַבִּין יודין גיזוכט אַ צדיק. פּדִי ער זאל מתפלל זיין און זאל פּוועלן. אז ער זאל האַבִּין קינדער. האַבִּין זײ גיזוכט און האַבִּין גיפּוֹנען אַ באַהאַלטינעם צדיק. און זײ האַבִּין אים גיזאַגט אז ער זאל מתפלל זיין אז דער מֶלֶךְ זאל האַבִּין קינדער. האט ער גיענפּערט ער וויסט גאַר נישט.

האַבִּין זײ דאס מוֹדִיע גיּווען דעם מֶלֶךְ (באַשׂר אז ער איז דא אַ באַהאַלטינער צדיק נאָר ער זאַגט ער וויסט גאַר נישט) האט דער מֶלֶךְ גישיקט אײן אוקאז נאָך אים.

האַט מען אים גיבראַכט צום מֶלֶךְ. האט דער מֶלֶךְ מיט אים אַנגייהויבן צו שמוסין מיט גוטן. דו וויסט דוּך. אז די יהודים זענען בײ מיר אין דער האַנט. איך קאן טאן מיט זײ וואס איך וויל. בְּכַן בעט איך דײך מיט גוטן זײ מתפלל. איך זאל האַבִּין קינדער.

האַט אים דער צדיק מבטיח גיּווען אז ער זאל האַבִּין דאס יאַר אַ קינד און איז זיך אַהיים גיגאַנגען. האט די מלכה גיהאט אײן טאַכטער. און די בת מלכה איז גיּווען זייער אַ גרויסע פאַרשױן. און אז זי איז אַלט גיּווען פיר יאר. האט זי גיקענט אַלע חקמות און אַלע לשונות און שפּילן אויף פּלים. זענען גיפאַרין אַלע מלכים פון אַלע מדינות. זי צו זעהן. און סע גיּווען אויף דעם מֶלֶךְ אַ גרויסע שמחה.

דער נאָך האט דער מֶלֶךְ זייער גינואלט. ער זאל האַבן אײן זון פּדִי די מלוכה זאל נישט אַוועק גייען צו אײן פּרעמדן. האט ער ווידער גוזר גיּווען אויף יודין אז זײ זאַלן מתפלל זיין אז ער זאל האַבן אײן זון.

האַבִּין זײ גיזוכט דעם ערשטן צדיק. און זײ האַבִּין אים שױן נישט גיפּוֹנען וואַרין ער איז שױן גיטאַרבין. האַבִּין זײ וויטער גיזוכט.

אמאל האט דער בן מלך גישניצט האלץ און האט זיך א שניט גיטאן אין פינגער. איז די בת מלכה צו גילאפין. אים ארום בינדן דעם פינגער. האט זי דארט דערזען איין אבן טוב.
האט זי זיך אין אים זייער מקנא גיווען. האט זי זיך גימאכט קראנק. זענען גיקומען כמה דאקטוירים. זיי האבן אבער ניט גיקענט איר קיין רפואה טאן.

האט מען גירופין מכשפים. איז דארט גיווען איין מכשף האט זי אים אויסגיזאגט דעם אמת. אז זי האט זיך אליין גימאכט קראנק מחמת דעם ברודער פנ"ל און זי האט דעם מכשף גיפרעגט אויב סע איז מעגליך. אז מזאל טאן א מענטש כישוף אז ער זאל ווערין קרעציג. האט ער גיזאגט יוא.

האט זי צום מכשף גיזאגט. טאמער וועט ער זיך זוכין איין אנדערן מכשף וואס ער וועט מבטל זיין דעם כישוף און ער וועט גיהיילט ווערין.

האט דער מכשף גיזאגט. אז מוועט אריין ווארפן דעם כישוף אין וואסער אריין וועט מען שוין ניט קענען אים מבטל זיין.

האט זי אזוי גיטאן. און האט אריין גיווארפן דעם כישוף אין וואסער אריין.

איז דער בן מלך זייער קרעציג גיווארין. ער האט גיהאט אויף דער נאז קרעץ און אויף דעם פנים און אויף דעם איברינקן גוף. האט זיך דער מלך גיפאריט מיט דאקטוירים. און מיט מכשפים. און זיי האבן אים ניט גיהאלפן.

האט דער מלך גוזר גיווען אויף יודין אז זיי זאלן מתפלל זיין. האבין די יהודים גיזוכט דעם צדיק (וואס ער האט מתפלל גיווען אז דער מלך זאל האבן א זון פנ"ל) און זיי האבן אים גיבראכט פאר דעם מלך.

און דער צדיק פלעגט תמיד מתפלל זיין פאר השם יתברך באשר ער האט צו גיזאגט דעם מלך אז דער זון זאל זיין גאר פון אבנים טובות און סע ניט מקוים גיווארין.

און ער האט גיטענט צום אייבערשטין האב איה דאס גיטאן פון מיין פבוד וועגן. איה האב זיך דאס מער ניט גיטאן נאר פון זיין פבוד וועגן. און היינט איז ניט מקוים גיווארן אזוי ווי איה האב גיזאגט.

און דער צדיק איז גיקומען צום מלך. האט דער צדיק מתפלל גיווען (דהיינו אויף די קרעץ פון דעם בן מלך אז ער זאל גיהיילט ווערין) און סע האט ניט גיהאלפין. האט מען אים מודיע גיווען אז דאס איז א כישוף.

און דער צדיק איז העכער גיווען פון אלע מכשפים. איז גיקומען דער צדיק און האט מודיע גיווען דעם מלך אז דאס איז א כישוף. און אז מהאט דעם כישוף אין וואסער אריין גיווארפן. קען דער בן מלך אנדערש ניט גיהיילט ווערין. סיידן אז מזאל אריין ווארפן דעם מכשף וואס ער האט גיטאן דעם כישוף אין וואסער אריין.

האט דער מלך גיזאגט איה גיב דיר אלע מכשפים מזאל זיי אריין ווארפן אין וואסער אריין. אבי מיין זון זאל גיהיילט ווערין.

האט די בת מלכה מורא גיהאט און איז גילאפין צום וואסער ארויס נעמען דעם כישוף פון דעם וואסער. ווארין זי האט גיוואוסט וואו דער כישוף ליגט. איז זי אריין גיפאלין אין וואסער אריין.

איז גיווארין א גרויס גיפולדער וואס די בת מלכה איז אריין גיפאלין אין וואסער אריין.

איז גיקומען דער צדיק און האט גיזאגט אז דער בן מלך וועט שוין גיהיילט ווערין. איז ער שוין גיהיילט גיווארין און דאס צרעת איז פארדיירט גיווארן און סע איז אראפ גיפאלין האט זיך אפגישיילט גאר די הויט.

איז ער גיווארין גאר

פון אבנים טובות.

און האט אין זיך גיהאט

אלע סגולות פון אלע אבנים טובות.

(ווארין אז די הויט האט זיך אים אפגישיילט האט מען גזעהן אז ער איז גאר פון אבנים טובות. אזוי ווי דער צדיק האט גיזאגט).

לאמיר זיך פאר הערן

מעשה ה' - דער בן מלך פון אבנים טובות

- א. אז זיי זאלן אים ברענגען א חכם וואס זאל אויף אים דאווענען ער זאל האבן א זון
- ב. אז זיי זאלן אויף אים דאווענען ער זאל האבן א זון וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן געבעטן צו דאווענען?
- ג. אז ער וועט דאווענען
- ד. אז דער מלך וועט האבן א זון
- ה. ער ווייסט גארנישט
- ו. וואס האט דער חכם געזאגט פאר דעם מלך?
- ז. אז ער זאל ברענגען אלע אבנים טובות
- ח. אז ער זאל ברענגען א אבן טובה
- ט. אז ער זאל ברענגען פערל שטיינער
- י. וואס זאגט דער חכם? וואס וועט זיין מיט זייער זון וואס זיי וועלן געבוירן?
- יא. ער וועט זיין פון אבנים טובות
- יב. ער וועט האבן אין זיך אלע סגולות פון אלע אבנים טובות
- יג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יד. וואס האט די בת מלכה געזען ווען זי האט אים ארום געבונדן?
- טו. א אבן טוב
- טז. א פערל שטיין
- טז. אבנים טובות

- א. וואס האט דער מלך גוזר געווען אויף די אידן?
- ב. אז זיי זאלן ברענגען א צדיק וואס זאל פאר אים דאווענען
- ג. אז זיי זאלן אים ברענגען א חכם וואס זאל פאר אים דאווענען
- ד. אז זיי זאלן פאר אים דאווענען
- ה. וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן געבעטן צו דאווענען?
- ו. אז ער וועט דאווענען
- ז. אז דער מלך וועט האבן קינדער
- ח. ער ווייסט גארנישט
- ט. וואס האט די מלכה דעמאלט געבוירן?
- י. א זון
- יא. א טאכטער
- יב. א זון און א טאכטער
- יג. וואס האט די בת מלכה געקענט ווען זי איז געווען פיר יאר?
- יד. אלע חכמות
- טו. שפילן אויף כלים
- טז. אלע חכמות און אלע לשונות און שפילן אויף כלים
- יז. וואס האט דער מלך נאכדעם גוזר געווען אויף די אידן?
- יח. אז זיי זאלן ברענגען א צדיק וואס זאל אויף אים דאווענען ער זאל האבן א זון

טיפער געטראכט

וועלכע מידה טרעפן אין די מעשה אז מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון? וויפל מאל האט דער קעניג גוזר געווען? - וואס האט דער קעניג גוזר געווען אויף די אידן? - און וואס האבן די אידן געטון?

תשובות על מעשה ממלך שגזר שמד (2)

וואסארא לשון פון די מעשה, טרעפט מיר אויך אין חומש בראשית? **וְתַפְּעֵם רוּחוֹ** אין פרשת מקץ וועלכע מידה טרעפן אין די מעשה אז מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון? **כַּלֵּם** וואו געפינען מיר אין תהילים "ציצית" און "תפילין"?

"נְתַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתַיִמוֹ", - תַּפְּלִין. "עֲבוֹתַיִמוֹ", - צִיצִית, - "עֲבָדוּ", זֶה צִיצִית. "בִּירְאָה", זֶה תַּפְּלִין. (תהילים ב')